

II. LISTA DOCUMENTELOR PE CARE ȘTEFAN IEROMONAHUL INDICĂ A LE FI FOLOSIT LA REDACTAREA OPEREI SALE

- 1 f. 58^v.—59^r. (sub text) = p. 34:
 « hrisov cu leat 7055 a lui al doilea Mircea voievod, ce l-au dat aceștii «fintei» mănăstiri Tismana» pentru întărirea tuturor moșilor și altor milă»
- 2 f. 59^v.—60^r. = p. 35—36
 hrisovul lui Vladislav voievod pentru Vodița (fără dată)
- 3 f. 61^r. = p. 39
 « hrisovul domnii lui <Matei Basarab> de la leat 7158» (pentru mănăstirea Gura Motrului), în care s-ar pomeni «preinoarea» ei de către acest voievod.
- 4 f. 67^r.—67^v. = p. 48
 « La leat 6894 octombrovrie 3... hrisovul său <al lui Dan voievod> cel dă sfintei mănăstiri <Tismana> pentru întărire ».
- 5 f. 68^r. = p. 49
 porunca lui «Dan voievod, sin Dan voievod, leat 6932 august. 3».
- 6 f. 69^r.—67^v. = p. 49
 hrisovul lui Vlad voievod, sin Mircea voievod, leat 6947»
- 7 f. 69^v.—69^r. = 50—51
 « Hrisovul lui Ștefan Despotul, fiul numitului cneaz Lazăr... la anii de la facere 6904...»
- 8 f. 69^v.—70^r. = p. 51—52
 « Jicimond împărat Romei și craiul Ungariei, în hrisovale sale ce le-au dat acestor mănăstiri <Vodița și Tismana> unul la anii de la Hristos 1420...»
- 9 «...in cel al doilea hrisov...»
- 10 f. 70^r.—70^v. = p. 53
 « Ianăș de la Hunada <sic!> voievod Ardealului, în carte sa la anii de la Hristos 1444»
- 11 f. 75^r. = p. 61
 « Se mai găsește în condica mănăstirii Cozii un hrisov ce-l dă aceștii mănăstiri un Mateiaș, craiul Ungariei, de la Buda, la anii de la Hristos 1473...»
- 12 f. 75^v.—75^r. = 61—62
 « o carte fără leat a lui Marchelui <sic!> Mircea voievod, fețoul Radului voievod Negru», cu care se dovedește «diadohia» lui Agaton după moartea lui Nicodim.
- 13 f. 78^r. = p. 67
 « hrisovul zisului domn Basarab cel Tinăr,... (ce)... s-au dat mănăstirii Tismana în cetatea București»
- În afară de acestea se mai amintesc (f. 81^r. — p. 71—72) documentele mănăstirii Vișina «ce sint la sfinta mănstire Tismana»; pentru care, vezi DIR, V, XVI, vol. I, nr. 89, p. 90—92 (1512—1521); nr. 92, p. 94—95 (1513 martie 23); nr. 104, p. 105—106 (1514 decembrie 14, mentionind și danile lui Mircea cel Bătrîn, despre care se amintește în textul «Vieții»); nr. 144, p. 142 (1519 aprilie 22); *ibidem*, veac XVI, vol. III, nr. 157, p. 131 (1560—1567 iulie 18). E pomenit (f. 77^r. = p. 64) «așezămînt(ul) sfintului», ce l-au făcut și lăsat scrieri mănăstirilor sale, Vodița și Tismana», pe care nu susține a-l fi văzut, ci doar că «se adverea că mai intii în hrisovale ctitoricești... însă mai pre urmă se adverea că mai pre larg din cărțile patriarhiei ce-s au făcut, cu mari legături și afurisanie, din porunca domnilor strâncopii ai domnilor ctitori de mai sus și de mitropolitii Tării, după ce s-au răpus de la mănăstire cartea cu aşzămîntul sfintului».

III. ȘTIRI DIN IZVOARE SÎRBEȘTI PRIVITOARE LA PARTICIPAREA LUI NICODIM LA MISIUNEA DE ÎMPĂCARE ÎNTRE BISERICA SÎRBEASCĂ SI PATRIARHIA DIN CONSTANTINOPOL

A. *Viața lui Isaia de la Hilandar*, ed. N. Dučić, (Starine Hilendarske), «Glasnik» (Belgrad) LVI (1884), p. 75—78:

Нѣкогда је било јевнешњу прѣкословију и расхолѣк и не склапашењу начелништвом црквеним. Грѣкомъ и Србима, и не приимахоу Грци и пренесшију прѣчистија и божјественіја танъ србскы свиштиноначелници, икъ и паче вѣлми хоћахоу. Ендѣвље то блажени штѣцъ нашъ Исаїа. и да не оумножит